

Zvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z Ų I S .

Nr. 10

BROOKLYN, N. Y., 11 D. BALANDZIO (APRIL) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Civilizacija.

Labai yra sunku pasakyti ką turime suprasti po žodžių Civilizacija. Šis žodis yra neispaakytai platus. Vieniems padauginimas lobio reiškia civilizaciją, kiti išradimą visokių maszinerijų, padalinimą darbo, išsiplėtojimā prekystės vadina Civilizacija. Patriotui geras randas jo šalies ir jos pasivedimas yra civilizacija, apsviestunui prasiplatinimas mokslo tarpu jo sankės yra civilizacija, filantropui prasiplatinimas meilės kasdieniniame gyvenime reiškia civilizacijā. Nekurie ant galo civilizacijā vadina szvelnumā, kuris apsiireiškia prietikiuose kasdieninio gyvenimo tarpu žmonių. Teisybė, visi virsz minėti dalykai reiškia tolynžengystę ir yra civilizacijos vaisiai.

Bet norint teip įvairių turi civilizacijos supratimą, sutinka visi vienok ant to, kad civilizacija yra išsdirbimas link gero ir padauginimas žmonių gerovės.

Szendie svietas didžiuojasi iš savo civilizacijos, bet kyla klausymas, ar teisingai mes tą civilizacijā augstiname ir garbiname be jokio atžvilgio? Ir teip civilizacija padaugina žmogaus įnagius prie gero, bet vienkart atadaro platų keliā prie blogo. Pirmuose žmogaus gyvenimo amžiuose, civilizuotu žmogum vadinosi tas, kuris pametęs bandos ganimą, apsisistojo ant vienos vietos ir užsiėmė apdirbimu žemės, auginimu javų, bet szendie jau niekas ukinikystės nepavadys augszciausiu civilizacijos laipsniu, nes civilizacija sėdi miestuose, kur didžiausias susigrudimas, didžiausia demorali-

zacija ir todėl su visoms savo gerom's pusēm's turi ir blogas. Sztai ką sako vienas garsus filozopas: „Etiszka civilizacijos įtekme yra visur dvejopa; kaip išz vienos pusės ji isztobulina žmogaus dorā, teip išz kitos pusės atadaro visokių takus ir takelius, kurie ji veda iš doros kelio. Ji sutverė naujus prasižengimus, ji suteikė žmogžudystei ir vagystei naujus įnagius, kurie prasižengimą didina.

Jei mes po žodžių civilizacija suprasiime doriszką ir protiszką žmogaus padaugstzinimą, tada mes ją turime pavadinti tikru žmogaus palaiminimu, ir jei vienas ar kitas civilizacijos vaisius sunaudoja ant blogo, tada civilizacija nekalta, bet kaltos ypotos, kurios vydamos ar tai turtus, ar tai mokslā, ar tai ką nors kitā sau naudingā, užmirzo apie civilizacijā locnos ypotos, t. y. apie savo karakteriaus išsdirbimą.

Tad civilizacija bus mums gera ir naudinga jei mes busime doriszškai išsdirbė, jei patys turėsime vidurinę civilizacijā, t. y. jei busime išsdirbė ant teisingų žmonių, jei mylėsime musų Dievā, o po Jam labjusia savo artimą, jei rėsimus musų tėvynę. Tada įnagius, kuriuos civilizacija paduoda, sunaudosime ant gero. — Civilizacija bus palaiminimu, o ne pagunda į blogā. *Jurinukas.*

Nuo Rėdystės.

Pereitam (9) No. „Zvaigždės“ per neapsižurėjimą sutaisytų formų įsiškrverbė klaida ant 135 puslapio 20j skiltij prisidėjo ten nereikalingas ant Szeszeliu dainelių antgalvis: „Nespaudintos Kun. A. Burbos Dainelės“, kurio suvis ten nereikejo.

Sutaisytojas formų.

Atsisaukimas.

Pradėjęs rinkti lietuviszkus priežodžius, patarles ir mįsles, szaukiuosį pagalbos tautiečių Amerikoje ir Europoje, melddamas jų prisiųsti man savo rankius tame dalyke, jei kokius turi, arba suraszyti tiek priežodžių, patarlių ir mįslių, kiek kas atsimenta. Turėdamas atsakanczio didumo rankių, išleisiu savais kasztais knyžą su pažymėjimu vardų rinkėjų ir užraszytojų.

Rev. M. Szedydis,
St. Casimirs Church,
Pittston, Pa.

P.s. Meldžių szj atsisaukimā kiltų laikraszczų atkartoti.

Atsiliepimas.

Mieli Tautiečiai! Reikalaudmi nuo manęs „Žodiniuo“, teikkites paraszyti gerai — aiskiai savo adresā, nes daug kartų jokiū budu negalima perskaityti. Kas nemoka gerai raszyti pats, tegul papraszo kito. Su guodone
Kun. P. Saurusaitis.

PASARGAI

„ZVAIGZDES“ spaustuvė yra atidaryta sziomis valandomis.
SZIOKIOM DIENOM:
Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.
NEDELIOJ:
Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Jubilėinis isleidimas (1801 - 1901).

PASAKOJIMAS ANTANO TREČININKO.

VYSKUPŲ MOTIEJAUS VALANČIAUS.

(Tąsa).

Kažinkuomet patiko Ostikui Stagių kalnas, ir pastatęs ant jo nedidį medžio dvarą, gėbėjo jame gyventi. Penkiesia ant arklių užsėdę su šešiais šunimis, medžiojo javuose padonų savo. Kad viena ukininkė, blėdę savo matydama, pradėjo verkti — Ostikas šovė į ją su šruotais; baisiai pažeidė ir sudegino jos namus. Po tokio darbo nieks jo sutikti nenorėjo: Koznas jį pamatęs skriejo šalin, kaip nuo patrakusio. Nelaimė tiems, kurie turėjo baudžiavą jam atbuti!

Kas-žin ko įpykęs ant pono Zavišos, išsigirdo jį atvažiavus nedėlios rytą į Šėtų bažnyčią. Tuojaus liepė arklių pabalnoti; emęs šaudyklę, kelis bernus, kuriuos drabantais vadino, ir jojo į Šėtus. Čia dasizinojės Zavišą bažnyčioje esantįjojo vienokį namus Dievo; įjojęs pamatė savo neprietelių Zavišą ir šovė į ją. Kulka kliuvo į ranką. Žmonės persigandę spruko laukan; prie durų pasidarė bausis susigrudimas ir riksmas. Tris moteriškes teip suspaudė, jog išvilks tuojaus dvi numirė. Ostikas to nežirėdamas sukinėjosi ant arklio bažnyčios viduje.

Vyresnybė privertė nedorą išjoti iš bažnyčios, bet kaip didžiuną, niekas nesudijo nei korojo.

Anoje gadyneje nebuvo kastų kelių, todėl užvis su karietomis sunku buvo važinėti. Ponas Ostikas, vieną kartą į Vilnių važiuodamas, liepė joti dvyonkai tarnų su mietais ir kartimis, idant karietai į balą įsmukus turėtų su kuomi iš-versti.

Keliaudamas sutiko menkuose ratuose bevažiuojantį iš Vilkamergės kunigą su Švenčiausiu Sakramentu, Bernai tuojaus sušuko: „Iš kelio, iš kelio, tu kumpanosi!“ Sunku buvo išsikukti pelkėje, todėl Ostikas sušuko: „Ką čia jo turit žiurėti, išverskite į balą!“ Drabantai tuojaus sukibę pavertė ratus ir su tais kunigą apdengė. Guvus važnyčia iššoko iš ratų ir ištraukė sušlapusį kunigą. Be to galejo nuskęsti. Sušlapo jo ir Švenčiausias Sakramentas, o ponas, it aitvaras, palekė toliaus.

Keletui nedėlių praslinkus, parvažiavo namon ir sumušė moterį savo, kuri tuojaus vaikus paėmusi išvažiavo į Vėprijus. Šis pakvietęs bajorus, gėbiančius stipriai gerti, butinai ir pats apsigėrė. Suteimus svečiai išvažiavo, o Ostikas be poterių atsigulė. Nesitiktai kalnas sudrebėjo, nedorą poną šmyrkšt — prarijo žemė su visais namais, o ant kalno atsirado vanduo, ką tebyra ir lygšioliai.

Žmonės, pamatę Stagių kalną, ir mūsų gadyneje tebesakuoja apie nedorybes Ostiko. Visa jo veislė buvo nedora, kuri ilgainiu ir pradėjo gaišti. Karalius Steponas Batory, regisi, paskutiniojo Ostiko galvą nukirtino, nes perėmė raštus leidžiamus prie svetimo karaliaus, idant Lietuva užgrobtų. Pamatai rumų Ostiko tebyra ir ligšioliai ant kalno pas miestelį Vėprijų.

Vaikai išklause tą apsakymą, tarė: „Iš kur tamista žina apie tokias nedorybes pono Ostiko?“ Antanas atsakė: „Daugelį piktų senos gadynės atsitikimų, mokintys vyrų užrašė, apie Ostiką vienok, kaip pavojingą didžiuną, nerašė, bet žmonės jo darbų neužmiršta. Eina pasakomis nuo giminės lig giminės. Tokias tai pasakas ir aš girdėjęs jums patiečiau.“

XVII.

ŽMOGŪDŽIAI ARBA RAZBAININKAI.

Senovėje upė Vilija vadinosi Neris. Kalnai netoli nuo Vilniaus, ties ta upė esantieji, ligšioliai yra vadinami Panėriais. Lenkų gadyneje tie kalnai buvo užaugę treškančiomis giriomis; gyveno juose briedžiai, šernai, meškos, kiti medžių paukščiai ir žmogūdziai. Tų teip apšiai buvo, jog ir vyresnybė pagaliaus su žalcieriais negalėjo jų išjieskoti nei išnakininti.

Razbaininkai tie užvis užpuldinėjo ponus, nuo Kauno į Vilnių važiuojančius, nes numanė į miestą netuščius keliaujanant.

Vieną kartą jaunas bajoraitis Ignacius Rudė iš Žemaičių su reikalais jojo raitas į Vilnių. Žinodamas pavojų esant kelionėje, emė vakartį, du pikštalietu ir šoblę. Buvo jau rudenies laikas, dienos trumpos. Rumšiškeje pernakojojęs, tarėsi liglaiku dajoses Vilniaus. Bejojant apsiniaukė, pradėjo lynti; arklelis pailso — todėl pamatęs pakelėje gražų nepjantų laukelį, sėdo nuo arklio, nuėmė balną, paleido ganytis gyvuli, o pats sukūręs ugnį kepė šmotelį kiauulės kumpio. Tuojaus išgirdo kas-žin ką bebambant: tē-ve mu-sų kur-sai esi dan-guje.

Ignacius nuo ugnies pašokęs pamatė ateinantį senį — su žila ilga barzda, su apiplyšusia sermėga, su maišeliais apsikabinėjusį, su storu ant sprando razančiumi ir su drutu ramentu. Kurs jį pamatęs tarė: „Oi, suneli, sušlapau, sušalau — leisk mano senus kaulus prie ugnelės pasišildyti!“ Ignacius, nors saprotavo esant razbaininką, vienok daleido antroje pusėje ugnies sėstiesi. Raznikaičio mėsa pakvipto seniui: todėl ir pats ištraukęs iš tarbos lašinių šratą pamovė į padrožtą akstelę ir įsmeigė į žemę pas ugnį, idant keptų. Dar Ignacius, ištraukęs iš maišelio butelkėlę arielkos, davė svečiui du stiklu išgerti. Ubagas iškepęs lašinius užsikando, arielka apėmė, paršlijo ir užmigo pas ugnį.

Pradėjęs seniui knarkti, Ignacius padėjo antroje pusėje ugnies šatrą, apdengė su savo ploščium, padėjo prie galo balną, o ant jo sėdo kepturę. Vietoje kojų padėjo batus nusimovęs, o pats su pikštalietais patyka palindo po artyma šakota egle. Ugnis nekurstoma prigiso; ubagas kniosterėjo, pamatęs gulintį Ignaciją — ištraukė didelį peilį ir šmakšt, perdurė ploščių. Ką regėdamas Rudė — pykšt iš pištalieto ir peršovė senį. Tas sušuko: „Oi, suneli, užmušei mane!“ Šis atsakė: „Je, užmušiau, o tu man ką geidei padaryti? Dvėsk dabar, kaip šuo.“ Senis beregint apalpo ir numirė. Ignacius emęs už užpakalio tėsę kuną nuo kelio, bet apikaklė didei kieta, stebėjosi kas tai gali buti. Apčiupinėjo sermėgojo įsiutus pinigų. Ant pilvo senio atrado čereslą su raudonaisiais pripiltą ir tą atėmė. Sermėgą išardęs, rado pinigų, kaip sapne.

Sėdo tuojaus ant arklio ir jojo. Vilniuje su pinigais beregint reikalus savo nuveikė ir namo laimingai sugrįžo.

Kažin kuomet jauna graži mergelė iš Kauno prieš Sekminias ėjo į Vilniaus Kalvariją. Einant per kalnus Panėre, iššoko iš miško keturi vyrai, visi barzdoti, kaip ožiai; barzdos jų rudos — kaip lapės uodega; plaukai stambus — kaip karklai, dviejų akys kreivos ir baltos — kaip kumelės žvairos, vambros plačios — kaip mintuvai, nosys užkumpusios — kaip arklių prusinių, bryliai surunguoti sulauzyti, patys juodi — susitepę; švarkai trumpi, apiplyšę, palaikiai. Koznas iš jų apsiginklavęs su pikštalietais, su ilgais peiliais, su šaudyklėmis,

Tie peržiūrėję merginos ryšeljį ir nieko neradę tarė: „Tu dėl turėjimo nieko neturi, bet tu pati mums suderėsi — nesibijok, gausi pas mus duonos ir mėsos, darbo labai daug nebus“. Dar už visus jaunesnis razbaininkas pridūrė: „Busi mano motere.“ Mergelė tai išgirdusi švypterėjo ir stebėjosi į jo burną. Tuojaus užrišo jai akis ir nusivedė į mišką.

Atrišus akis mergina paregėjo dešimtį vyriškių ir keturias jau su vaikais moteriškias. Šnekejo maskoliškai, nes buvo senos vieros burliokai. Gyvenimas jų buvo gilus urvas kalne iškastas — tamsus, nes vos dviejose vietose tarsi buvo nuo lapų iškastos skylės, per kurias šviesa įeidavo. Viduje ugnis kurinosi. Ant viršaus kalno buvo skylė, per kurią dumas ruko. Kalnas apaugęs su neįjendamu mišku. Duryš uždengtos su nulinkusiais augančiais medžiais.

Tuojaus vienas razbaininkas kitiems tarė: „Sugavome gražią bebėgančią stumą, mažai teturime moteriškųjų — lai gyvena tarp mūsų; duokite anai valgyti ir aprašinkite, idant netartųsi tarp mūsų prapulsianti.“ Gaspadinė tuojaus išvirė košę su lašiniai ir pašėrė viešnę. Dar klausė: „Iš kur esi ir kaip vadiniš?“ Ši atsakė: „Esmiu iš Kauno, šiaučiaus dukte, vadinuosi Nastė.“ Tarė gospadinė: „Gerai, mano vaikas, mūsų vyrai pelnosi, kaip įmano, bet namiškiams nieko nedaro. Aš jau čia nuo penkiolikos metų gyvenu. Geri yra žmonės. Vienas bus tavo vyras.“ Atsakė Nastė: „Bet kas mudviems duos šliubą?“ Tarė senė: „Et, matai, vaikeli, mes esame sentikiai — nereikia mums popo nei kunigo; gaspadorius duoda šliubą savo šeimynai ir to yra gana. Kelionėje nuvargai — atsigulk čia ant drapanų, pas mus nėra lovų.“ Ši ir atsigulė.

Vakarop vyrai išsinešino į mišką. Auštant sugrįžo, girdi, netušti — parsinešė apšėli pinigų, plonų marškinių ir viso ko. Gaspadinė klausė: „Nu, ką sugriebėte šių naktį?“ Atsakė: „Ačiū Dievui, gana prisipelnėme; važiavęs, girdi, ponas — mes paukšt, nušovėme vieną arklį, vežimas apsisotojo; ponas šaudė į mus, bet nuo persigandimo ranka drebejo, šuviai nekluvo. Dar su šoble perkirto mūsų Aleksiiui petį; už tai sukopojome aną į kresnas. Tuomi tiktai negerai, kad važnyčia išsprukogali mus apskūsti ir žodį kam nereikiant duoti. Arklius su vežimu atpirkio mūsų geras pakalninis šiapus Vilniaus karčiamos rendorius Abromas.“ Tai apsakė pavalgė, o senas žilas razbaininkas tarė: „Nu, Mikita, duosiu judviem su Nastė šliubą.“ Šiuodu ir atėjo, o senis duodęs anie dviem rankas, su skepeta surišo ir teip suvinčiavojo.

Vakarop Mikita išėjo kas-žin kur; ilgai truko — jau sutemus sugrįžęs tarė: „Žinot ką? Mūsų draugas, kalninės karčiamos rendorius Ickė, sakė man ryto vakarop važiuosiant poną Burbą iš Žemaičių į Vilnių; gavo jis žinią nuo mūsų prieteliaus žydo Vigdaro iš Kauno. Kad tą stambią žuvį sugriebtume, pasilopintūmėme. Bet sakė jį turiant pakalikų ir važnyčia su ginklais aprėdyta.“ Atsakė gaspadorius: „Ką gelbes jų ginklai? persigas, o mes įgysime aną, kaip šunį į tarankį.“

Pernakvojė laukė pavakarės, o tai prisitartinus, vyrai išėjo į mišką, bet puskaktėje sugrįžo, nieko nepelė — kaip grobą putė. Gaspadinė klausė: „Nu, ką? šerną nesugriebėte?“ Šitie atsakė: „Je, šerną nugalabinti — nėra tai utelė užmušti! Giltiniop pono pakalikas gubus, buvome, girdi, pririšę virvę prie medžio ir pertiesę per kelią, bet pakalikas čikšt, ją perpjovė, o važnyčia čiauškšt, čiauškšt — sukirto arkliams ir palėkė ponas, it aitvaras. Šaudėme, bet kulkos nekluvo. Kad jį giltinė nusmaugty, iškada žygio mūsų!“

Naste įkirėjo tamsiame sklepe tarp razbaininkų gyvenčių, todėl meldė gospadinės, kad leistų į mišką uogauti. Gas-

padinė ir leido. Ši išėjusi pririnko puodelį melnynių ir sugrįžo.

Antrą dieną išėjo kažin kur Mikita. Paregęs tarė: „Žinote ką, broliai? Mūsų bendrai žydai sako Žyžmarės kleboną turint didžius pinigus. Dėl datavimo, ar turi ginklus — buvau pas jį; pasakiau esu susiedu, meldžiau kad paskolintų šaudyklę ir žadėju priešaudyti jam tetervinų, bet klebonas pasisakė neturįs. Apžiūrėjau jo gyvenimą. Klebonija yra augšta, šeimyna gyvena apačioje, be drobynių negalesime langą prilipti. Reik mums aną aplankyti.“

Teip susitarę, ateinančiąją naktį į išėjo į Žyžmarę dešimtiese. Prieš aušrą sugrįžo tiktai septyni, didei nuliudė. Ką regėdama gospadinė šėip klausė: „O Simonas, Ivanas ir Mikas kame paliko?“ Atsakė Mikita: „Paliko begulinti, oi motin, nelaimingą šių naktį turėjome medžioklę! Apstojome, girdi, namus Žyžmarės klebono, šunes bjaurybės lojo — klebonas pakirdo ir mumis išvydo. Šeimyną sūrišome, pristatėme drobynas prie lango, Simonas visų pirmu lipo, bet klebonas paukšt, iššovė į pat galvą; Simonas — bimpt, nukrito, kaip drutas vėdaras nuo akstės. Ivanas, tarydamas kleboną nebuskubiantį uždaryti šaudyklę, vėl tuojaus lipo, vienok kunigas ir tą nušovė. Mikas dar lipo, o klebonas kas-žin su kuomi perskriodė jam galvą — ir tas takšt, nukrito. Iš priezasties šuvių pradėjo loti šunes viso miestelio, sukilo žmonėsvos išsprukome į mišką. Kunai užmuštųjų paliko bėtypsantiejį pas kleboniją. Oi nedoras kunigas, kad aną šimtai bačų juodųjų pagautų! Dar kad kožnas velniukas teip būtų smulkus, kaip aguonos grudas!“ Kitas atsiliepė: „Dar to negana, gal ir ant mūsų žalnierius sukelti, kad jis prapulų!“

Išgirdus užvis tuos žodžius, Nastė pradėjo mislyti; kaip galėtų išsisukti iš rankų razbaininkų, ir tarė: „Gaspadinele, leisk man eiti uogauti?“ Tai leidus jį išėjo. Beėdama dasiėkė viešklį, pamatė kažin kokį prasčioklį bevaziuojant ir tarė: „Tėvai, kur vaziuojate?“ Šis atsakė: „Vaziuoju iš Kauno į Vilnių.“ Nastė, supratusi kuris yra kelias į Kauną, negrįžo prie razbaininkų. Išlaužė toje vietoje šakas medžių, idant galėtų atsekti ir ejo tiesiog pas tėvą. Rumšiškeje pernakvojusi, antrą dieną ir sugrįžo namon. Tevas, skaitęs ją už prapuolusią, didei prasidžiaugė. Ši papasakojo kame ir kaip gyveno prie žmogudžių, o tėvas pranešė vyresnybei. Toji papasakojo Vilniaus vaivada arba gubernatoriui. Sukapotojo pono giminė teipgi meldė vaivados, kad razbaininkus išnovintų. Tuokart vaivada liepė atsiųsti Nastę ir išleido su ta šimta žalnieriu, kurie pradėjo įsiekti. Atrado lizdą nedorųjų, apstojė ir užlenkė visus nameje.

Razbaininkai šaudė pro skylės kalno — du žalnieriu užmušė ir du pažeidė. Bet įnirtę žalnieriai įsigriovė į vidų, sugavo visus ir suraišėdavo. Atrado urvoje gana pinigų ir viso ko gero, Kalną užrausė, o nedorus vedė į Vilnių. Razbaininkai, pamatę tarp žalnieriu Nastę, tarė: Tu tai, bezliepyčia, atvedei ant mūsų tą nelaimę! Kad mes išsiskysime, tu gyva nebusi!“

Vyresnybė Vilniuje visus razbaininkus ir gospadinę iškarstė, o tris jų mergas parplakė išsiuntė tiems ponams, kurių buvo buvusis.

To liudo nebtekus, razbaininkai vienok Panerių kalnuose visuomet buvo. Teip yra sunku nedorus išnaikinti. Nastę vyresnybė sugrąžino į Kauną pas tėvą.

(Toliaus bus.)

Isz lietuviszku dirvu.

Pittston, Pa.

Vyskupo M. Volonczausko knygy- no komitetas turi uz garbę isztarti szirdingą acziu toms ypatom, kurios teikėsi apdovanoti musų knygyną pagal iszgalę sziais daigtais: 1) Kn. M. Szėdydis do- vanojo \$10.00 pinigais ir 66 knygas vi- sokios italpos. 2) Andrius Tepliuszis dovanojo dailią szėpą dėl sudėjimo kny- gy, \$2.00 pinigais ir 32 knygas. 3) Jo- nas Grėbliunas dovanojo 37 knygas. 4) Juozas Kasiulaitis dovanojo 25 knygas.

Visoms visz paminėtoms ypatoms knygyno Komitetas varden viso knygy- no isztaria szirdingą „aczių“.

Tai-gi, broliai, kąs galėjo tikėtis, kad musų knygynas teip trumpam laike teip augsztai pakils, nes dabar jau turim visokeriopos italpos 237 knygas; bemaž ko visss, kokios tik yra lietuviszkoj kalboj iszduotos, iszskiriant antikatali- kiskzas ir bedievisziskas.

Knygynas buna atdaras utarnykais ir ketyvergais nuo 7 iki 9 vakarais, o ne- deldieniais nuo 4 iki 6 po pietų.

Vyskupio M. Volonczausko knygyno Komitetas.

Bridgeport, Conn.

Lietuvių czion yra gana dikcziai. Vedusių bus į 50 pamilių, pavienių-gi ypatų bus apie 200. Yra dvi draugys tės: viena tikėjimiszka, kita grynai tau- tiszka. Tarpu czionyszczių lietuvių daug yra isztvirkėlių, kurie susirinę daugiau apie nieką nemoka sznekėti, kaip tik iszjuokti tikėjimą ir kunigiją. Net vesdami moterį ima liuteriones, tartum neturėtų lietuvaiczų — katalikių. Buvau kartą ir asz užkviestas ant tokios veselijos. Saliubą, žinoma, emė nekatali- kiskzoje, bet protestoniskzoje bžny- czioje. Parvaževę namon, kad pradėjo pliaukszti, tai man net plaukai ant gal- vos atsistojo. Norejau juos sustabdyti, bet kur tu jiems ką padarysi. Susipy- kome ant pabaigos ir pamecziau juos, tvirtai sau prizadėdamas niekad su jais nesusidėti. Iz. Stankaitis.

Elizabethport, N.J.

P pinigai galvažudžiai.

Nelinksmos naujienos į musų au- sis ateina, bet ką-gi daryti?

Priesz metą atkeliauo į Elizabeth

tulas vaikinss, kuris apleido savo tėvy- nę, idant surinkti didelius turtus. Tei- sybė, jam turtą krauti sekėsi — į metą jis susidėjo 200 dolierių, bet neisžėjo jam tas ant naudos. Norėdamas pinigų sukrauti, skųpėjosi sau net ant valgio, ir tokiu budu gavo protą sumaiszimą. Szokc ant pabaigos nuo 3 gyvenimo (floro) ir baisiai susikulęs į porą dienų numirė. Už likusius pinigų jį palaidojo, o kas da atliko, jo pažįstami siųs jį gi- minėms.

Ir antras atsitikimas pirmam pana- szkas buvo. Viens musų jaunas lietuvis buvo papratęs važinėti į darbą trukiu, bet nieko nemokėdamas. Pereitą san vaite, kada jis norėjo iszokti į trukį, jam nepasisekė — paslydo ir puolė po truki- u. Isz tos priezasties tapo teip smar- kiai suzeistas, kad į kelias adynas numi- rė. Jeigu būtų pirkęs bilietą, bet užmo- kėjęs 5 centus. Ir teip už 5 centus gy- vastį atdavė. Oi t'c pinigai!

Ir trecia nelaimė sziczion atsitiko.

Tarpu Elizabeth'ho ir Newarko ke- tvergo vakarą susimusė susitikią du trukai. Dvi ypatos rado smertį — vie- na ant vietos, kita tapo da atvežta ant Elizabeth port stac'jos, kur kun. Žin- dziaus davė absoluciją ir paskutinį patė- pimą, ir į trumpą laiką Dievui duszją atidavė. Suzeistų buvo apie 40.

Pamokinimai tiems, kurie nor dailiai skaityti.

(Iszinti isz vi. ne nepaspaudinto rankraszcio).

Kas nėra prates skaityti, tas skai- tydamas visados mikczioj, po du sykiu vi- ną sąbalsę arba vieną žodį isztaria, o tankiai dar prakreipia ir litais perskaito žolzius, negu paraszta. Nedaboja nė jokius ženklus, nė skirsnelius, nei-gi taszkus — ir delto ten, kur nereikia, susituri arba sustoja, o kur koksai žen- klas, tai jį aplenkia, kaip kad jo visiz- kai nebūtų.

O tuo tarpu toki ženkli atskiria vieną myslį nuo kitos, sakinį nuo saki- nio — ir delto prie jų reikia sustoti ant valandos. Kas ženklus nedaboja, tas sumaiszo viską, kaip menturis kosę su spirgais, teip, jog nieks jo skaitymo ne- supranta, o tankiai ir jis pats nežino, ką perskaitė.

1) Kas acriskaityti gerai ir dailiai,

tegul tas insitėmija pamokinimus — ir viską, kas czia bus pasakyta, tegul ge- rai atmena.

2) Kad skaitai, neskubink. Isztark kiekviena sambalsę tada, kada jau ge- rai insižiuėsi, kaip ana paraszta.

3) Skaityk isz lengvo, bet balsiai teip, kad ant visos grinczios gerai būtų girdeji.

4) Jei saugiai dabosi visus tuos pa- mokinimus, o perskaitysi kantriai viską, ką skaitai, tai isz palengvo iszilavinsi skaityti teip dailiai, kaip kalbi, o gal da dailiaus.

5) Szitai prie gero iszilavinimo skaityti ir vienkart raszyti, prigul insi- tėmyti sustojimo sekanczius ženklus:

skirsnelis (briezėlis) rodo trumpiausią sustojimą.

taszkas su *skirsneliu*, reizzkia dukart ilgesni sustojimą, negu skirsnelis.

dutaszkis arba *dvtaszkis*, zenklin tris- kart ilgesnį sustojimą, negu skirsnelis.

taszkas arba *punktas*, žymi ilgiausią sustojimą arba visiszką susilaikymą.

ženklas klausymo, rodo tokį patį su- stojimą kaipo *taszkas*, bet dar žen- klina, jog reikia skaityti teip, kaip rodos apie ką klausumei.

ženklas kliksmo, rodo tokį pat su- tojimą kaipo *taszkas*, bet dar ženklina, jog skaitant prider priesz jį pakelti balsą labjau teip, kaip kad paprastai darome laike szaukimo, dejavimo arba džiaugsmo.

kabas arba *kaiszczių*, tuom ženklu apkabiname sakinį arba žodį, kurs reikalingas del iszreiskzimo pirm- sto- vinczio sakinio arba žodžio — (tarp *kaiszczių* instatytus žodzius reik isztarti nužemintu balsu).

svetimžodis, tuom ženklu žymėjam svetimus žodzius, sakinius, vardus laikraszczių, knygu ir kitus tam pa- naizius.

pauza arba *ženklas tylejimo*; tas žen- klas rodo tylejimą del pamislijimo ant to, kas buvo isztarta, vartciasi teipgi vietoje apleisto kokio nors žo- dzio sakinije, kurs syki buvo isztar- tas, arba ten, kur yra pertraukta kalba, — statosi teip-gi tarpe už- klausymo ir atsakymo, kada vardai kalbančių yra apleisti.

daugtaszkis, tas ženklina, kada mislis tyzcziomis esti apleista arba ne- dalalbeta, idant skaitytojas dasinisz- lytų tolesniai pats.

— *kerge*, tas gi ženklas vienija arba kergia žodį nepabaigtą, o perkeltą iš vienos eilutės į kitą, teipgi — vartojasi dėl sukergimo dviejų arba kelių yvairių žodžių (sudėtinių žodžių), kaip sžtai: generols-gubernatorius, lietuviszkai-lenkiszskai-vokiszskas žodinas ir t.t.

Ypatiszki ženklai.

Prie ypatiszkų ženklų, vartojamų raszte, o labjusiai spaudoje priguli: *isznasza* (*), *apostrof* ('), *paragrafas* (§).

* *Isznasza* yra visoki ženklai: (raides) a, b, c, ... (skaitliai) 1, 2, 3, ... žvaigždės *, ... arba kryželiai + ... rodo, kad reikia žemai puslapije jieszkoti iszreiszkimo reikalingo žodžiams, vardams arba sakiniui.

Apostrof arba *grybszta*, (') vartojamos lietuviszkuose ir svetimuose žodžiuose, jis rodo, kad iszleista yra litera arba kad žodis sutrupintas.

§ *Paragrafas* arba *skirsnis* (§) ženklina kiekvieną pradžia sklaisto (artikulo), o teipos-gi sklaistus knygoje, instatymuose.

Apart sžitų ženklų, nekuriuose rasztuose tankiai vartojasi dar sekanti lotyniszki žodžiai ir raidės, kuriuos reikia insitemyti.

(sic!) — lotyniszkas žodis, ženklina: *teip*, *teipo*, *teipo sakoma*. Vartojasi tankiai apjuoktinai (ironiszškai) dėl parodimo netikros myslies arba netikro supratimo.

P.s. — sutrupinti lotyniszki žodžiai: *Post scriptum* t.y. *prierasza*. Raidės tos statosi priesz žodžius pridurtus prie gramatos tiktai po pasiraszimu.

P.s. Jeigu skaitydams apie tuos žekolus ką nesuprastumei, tai paklausk apie tai tokio, kurs tau galėtų aiszkesniai iszguldyti ir parodyti.

Paveizdą arba priklolą czia teipgi netalpiname, ba tas supainiotų per daug sžitą rasztelį. Skaitytojai geriausia iszmoksitate skaityti pagal ženklus skaitydami geras knygeles ir laikraszczius. Paimkite knygelę ir skaitykite, o radę kokį druko ženkleli, tuoj palyginkite su sžtuomi mūsų apraszimu ir, pamatysit, kad tuoj suprasite, kokį ženlą reikia statyti.

Karvojaus laiszakai.

Penkstas laiszkas.

Pradedu szi laiszką nuo pataisymo klaidos, kurią padarė rupestingi, kaip visados, isikyre raszytojams zeceriai: apleido jie man pusę sakiniu. Antrame laiszke („Žvaigžde“ No. 5) rasziau szi-teip:

„Skirtumas tarp maskoliszkų agitatorių ir lietuviszkų novatorių yra tik sžtas: pirmieji trokszta padaryt isz lietuviomaskoliszką prieszininką katalikiszkos bažnyczios, antrieji trokszta padaryt lietuviszką prieszininką bažnyczios“.

Zeceriai vietoje komos (,) padėjo punktą (.) ir apleido žodžius: „antrieji trokszta etc.“ Bet tuszczia jų, tų zecerių. (Kad ir teip neperpilna jų. Zec.)

Mano draugas sulyg plunksnos, p. Urzgmedis, pajudino „Katalike“ tą patį klausimą, kurį pakeliam trecziam savo laiszke. Jeigu skaitytojai atsimenta, klausiau asz, delko lietuviai czia Amerikoje su tokia lengva szi rdžia pameta savo tėvų tikėjimą ir net darosi jo prieszais. Sakiau tada, juog kalta ora tam stoka kritiszskumo pas musų brolius.

Urzgmedis vėl tvirtina, kad musų žmonės tampa laisvamaniais, dėlto kad nieko nemislyja. Iszeina ant vieno: nes kas nemislyja, tas pasikakina tuo, ką nuo kitų girdi, ir kas nežiuri kritiszškai ant daiktų, tas visame kame pasiduoda kitų autoritetui.

Da keletą žodžių prie to klausimo.

P. Urzgmedis gerai sako, kad jeigu mes, tikintieji, iszapžistame katalikiszką tikėjimą, tai delko, kad žinome, juog per devynilioka szimtmeczų iszapžino jį milijonai milijonų žmonių; toliau, kad tame laike pasiduodavo bažnyczios autoritetui mokycziausieji saviame amžiuje vyrai, kaip szv. Augustinas, szv. Tomas ir kiti; ant galo, kad visi galvocziai, kurie isztiesų buvo užsiemę tyrinejimu tikėjimiszkų dalykų, galutinai pasiliko tikincziais, — kas daugiau, pasiliko tikincziais net tokie, ką pirmiau visas savo spēkas padėdavo ant groivimo tikėjimo (nuo savęs pridursiu pavyzdį žinomo darvinisto Romans'o.)

Teip sako p. Urzgmedis. Asz-gi patvirtinimui jo žodžių, privesiu porą pavyzdžių.

Kas pasakys, kad Ferdinandas Brunetėre, redaktorius „Revue des Deux Mondes“ ir sąnarys pracuziszkos Akademijos, yra nemokytas arba kvai-

las žmogus? Pamišlykite tik sau: ar gali but nemokytu ir kvailiu redaktorius svarbiausio visame sviete laikraszczio ir „nemirsztamųjų“ (teip vadina prancuzai sąnarius savo Akademijos)? O vienok tas nemirsztamasis dabar vieszai iszapžino, juog yra tikincziukataliku. Ar jis nemislydamas tapo tikru kataliku? O, ne. Kelioliką metų ėmė jam, kol visiszškai pakrypo prie tikėjimo, prie kurio szirdis ir protas traukė jį nuo mažens.

P. Urzgmedis mini Huysmans'ą ir Strindberg'ą. Abudu yra žinomi visoje Europoje rasztininkai. Pirmas pasigarsėjo savo apysakomis, antras dramomis ir poezijomis. Abudu buvo pirmiau, prastai sžnekant, bedievini, bet dabar yra uolūs katalikai: Huysmans pasiliko zokoninku, Strindberg'as mislyja apie kliosztorių.

Eime toliau.

Buvo Amerikoje garsus aktorius, vardu Roland Reed. O per visą gyvenimą nebuvo kriksztytas, bet priesz smertį davėsi apsikriksztyti kataliku. Ar jis buvo kvailas? Ne, buvo iszmintingas, o vienok neapsirinko sau protestoniszko, nė kokio kito, bet tik katalikiszką tikėjimą.

Imkim daugiau garsių vardų. Garsi ne tik Amerikoje, bet visame sviete dramatiszka artistka Modrzejewskiene yra col. katalikė. Kunigaiksztis Norfolk, gr. de Mun, St. Tarnowski, M. Dzdzekowski ir szimtai kitų vyrų, draugijos padovų ir universitetų profesorių, kurių niekas nevadina kvailiais ir neiszmaneliais, yra tikintieji katalikai...

Bet gana vardų, kurių gal didesne pusė mano skaitytojų visai negirdėjo. Nurodymas ant pavyzdžio kito yra geras argumentas, bet tik tuomet, jei klausytojas ar skaitytojas pavyzdį pažįsta. Jeigu nepažįsta, tai tuszczias darbas pertikrinti. Geriausiai tada pra parodyti prieszininkui, kad jis nežino nieko apie tai, ką kalba. Prieszininkas tad susigėdys ir — kas svarbiausia — pradės mislyti. Be naudos tas jam neisze.

Karvojus.

Uzsiraszyk

„ZVAIGZDE.“

Gromata iš Maniles Filipinuose.

Kloniojusi visiems Amerikos lietuviams asz Juozapas Vosylius ir sveikinu visus žodžiais: Tegul bus pagarbin-tas Jezus Kristus.

Neseniai asz parvažiavau nuo vainos iš Chiūų ir, kasžin delko, pradėjau nerymaut ir išsiilgti savo brolių. Vienas tik daiktas manę suramina, kada imu raszyti į savo brolius gromatas.

Teisybė, czia Manilėje ir ant visų Filipinų yra daug lietuvių ir mes gana tankiai, pasitaiko, sueiname. Ale, Die ve susimilėk, gerų lietuvių yra mažai. Lietuviai czia iszdaro arsziaus už amerikonis. Nekurie, kaip tik pedę gauna, tuož prageria. Nekurie vėl lietuviszkos kalbos gėdisi, o angliszka nemoka. Czia ateina pas mus keli lietuviszki laikraszcziai išz Amerikos, tai yra tokių lietuvių, ką išz tų laikraszczių juokiasi, o angliszky nepaskaito, tai ir nieko nežino.

Asz visados skaicziau laikraszty „Lietuva“. Ale tas manę apleido, kad nuvažėvau į Chinus, į Pekiną. Tur but pabugo, kad manę neužmuszty, ir sulai-kė gazetą. Pekinę budčas gavau to laikraszczio „Lietuvos“ tik porą numerių. Budavo, patsai neperskaites, pirma atiduodavau tą laikraszty broliams lietuviams išz po Maskoliaus, su kuriais czia suėdavau. Tie vis atėidavo pas mus ir klausinėdavo, ar negavome išz Amerikos gazetų. Kada jie perskaitydavo, tada atiduodavo mums ir mes skaitydavome, ba jie labjaus buvo išzsiilgę lietuviszko ir žinių apiu Lietuvą.

Tik mums nekuriuos gazetios labai nepatiko, kaip „Lietuva“ raszo vis tik apie kunigus. Daugiau nieko nėra joje, tik apie kunigus ir apie parapijas. Jiems, turbūt, kad ir pats Kristus Ponas atėitų ant svieto ir apintų kokią parapiją, tai neintiktų.

Arba vėl, kur tik skaitai, vis tveriasi naujos susaidės (draugystės), o vis tankiausia civilnos. Žiurekite, broliai, ar ir jums teip nebus, kaip tiems Bassoram, kurie savo religiją paniekino, kad Christaus mokslo nepripažino? O kaip jūs išzsidalysite į partijas ir imsite tarp savęs vaidintis, tai visi prazusite. Kad butų susaidės didelės ir kad jose butų geri valdytojai vadovai, tai ir tiek vargų nebutų ir nebutų tokių nesutikimų, o dabar koznas sau susaides tveria ir koznas eina savais keliais. Žiurekite, mūs jenerolas turi po savimi 60.000

vaisko, o viaus suvaldo ir visur yra parėdkas.

Amerikos lietuviams dabar gerai, kad turi savo bažnyczia ir savo kunigus, ale turėdami jų nemoka szėnavoti, o kad neturėtų, tai szenavot mokėtų ir bažny-czių išzsiilgtų, kaip dabar kad mes czia Filipinuose išzsiilgstame lietuviszkų pamok-lų ir lietuviszkų bažnyczių, nors czia yra katalikiszkos bažnyczios, bet ne mūsų kalbos.

Mes voluntieriai jau baigiamė czia savo sluzbą. Ir Dievui dėkui! Czia mes lengvai galėtume gauti Manilėj arba kituose miestuose už policmonus. Moka Amerikos randas po 70 dolerių ant mėnesio, o Filipinams policmonams moka tik po 12 dolarių. Ale mes nenorime, ba išzsiilgstume savo brolių. Sudiev! Kitą syk gal daegiaus paraszysiu.

Joseph M. Wassell

Co. H. 14 Inf. U. S.

Manila, P. I.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau Adolpo Žolino, kuris neseniai pribuvo į New Yorka. Jeigu kas apie jį žinotų arba jo paties meldžiu atsiszaukti ant tokio adreso:

Mr. Juozas Daukszys

41 Daugher lane,

(16-4-11) Wilkes-Barre, Pa.

SZIE BIZNIERIAI IR GEROS VALIOS ŽMONES PAAUKAVO VYSKUPO VALANCZIAUS RASZTU ISZLEIDIMUI.

Shenandoah, Pa.

P. Akelis	\$1.00
M. Billinger	„3.00
J.A. Toomey	„1.00
M. Fadowski	„1.00
M. Levit	„1.00
J. Navickas	„3.00
A. Bridickas	„2.00
P. Kazakeviczia	0.50
P. Zailskas	„2.00
A. Gutauckas	„2.00
V. Burauckas	0.50
A. Aleksynas	„2.00
M. Zubavyczius	„1.00
Morkelienė	„3.00
Dr. Koussa	„2.00
I. Žemaitis	„2.00

G. Vakas	„1.00
J. Juraitis	„1.00
P. Micknievicz	„1.00
P. J. Monohgan	„1.00
T. M. Scanlan	„15.00
Mainierių Unijos szaka	„50.00
P. Cepla	„1.00
J. Tamulynas	„1.00
M. Juodvirszienė	„1.00
Jonas Grigutis	„1.00
A. Dereszkeviczius	„1.00
K. Akromas	„1.00
A. Greblikas	„2.00
A. Szalaszzeviczius	„1.00
P. Dereszkeviczius	„1.00
M. Sutka	„1.00
P. Brazinskas	„5.00

Lahanoy City, Pa.

A. Mockaitis	\$5.00
J. Mockaitis	„5.00
J. Zabliackas	„5.00
B. Ragažinskas	„5.00
K. Petrika	„5.00
J. Jurkszaitis	„5.00
R. Guinan	„5.00
D. J. Cleary	„5.00
J. Szukaitis	„1.00
J. Žitkus	„1.00
J. Traskauckas	„1.00
J. M. Adams	„1.00
Juzė ir Katrė R.	0.50
P. Kaspera	„1.00
J. Gradeckas	„1.00
T. Grineviczius	„1.00
V. Žerdeckas	„1.00
B. Vizinskas	„3.00
M. Kuzminski	„1.00
O. Raciuzviene	„2.00
S. Oravitz	„1.00
M. Mockaitienė	„1.00
J. Turowska, Plymouth, Pa.	„5.00
A. Žolyniūtė, Pittston, Pa.	„5.00
K. Kaupitė, Scranton, Pa.	„4.00
J. Staskevicziūtė, Mt Carmel	„5.00
Kn. S. J. Czepananis, Homst.	„10.00
Kn. A. Kaminskas, New Phil.	„10.00

Mt Carmel, Pa. (antru-kart)

K. Tereila	\$1.00
K. Lucus	„5.00
A. Barabasz	„2.00
B. Kelminskas	„1.00
J.B. Geist	„1.00
S. Parožinski	„1.00
T. Malinowski	„1.00
A. Sitko	„1.00
V. Labalaukis	„1.00
F. Luto	„1.00

Kun. A. Milukas.

Elizabeth, N. J.

(per J. Kriviczką sukolektavota, o kun. Zindžius padavė vardus).

Povilas Samalonis	\$1.00
Antanas Plukas	„1.00
Jonas Medelis	0.50
Mateuszas Mažeika	„1.00
Karolius Paskaczinas	„1.00
Mateuszas Savickas	„1.00
Ignas Maliszauckas	0.50
Feliksa Szczesnalevicz	„1.00
Nikod. Brazaitis	0.50
Jonas Vysevicia	„1.00
Andrius Babarskis	„1.00

(Toliaus bus.)

Trumpos Pasakeles.*)

daugiausiai Lietuvoje senelių pasakojamos.

Surinko Jr. Jonas.

VII.

Cigonas ir Gaspadinė.

Atėjo apie priespiečius cigonas pas gaspadinę ir praszo valgyti.

— Pas mus darbymetė, cigonėli, — aiskino gaspadinė — eik padirbekie, tai pavalgydinsime.

— Bet kaip gali dirbt nevalgius, duok, gaspadinė, nors pusryčius.

Gaspadinė davė cigonui pusryčius. Cigonas pavalgė ir sako:

— Gaspadinėle, matai arti pietus, duok kiba ir pietus, atliksiu, paskui nereiks gaiszuoti.

Padavė gaspadinė cigonui ir pietus, o jis, suvalgęs, vėla sako:

— Davei pietus, duok ir vakarienę, ant visos dienos busiu apspakajintas.

Gaspadinė, pamislįs, padavė ir vakarienę.

— O ką pas jus žmonės po vakarienei veikia? — paklausė gaspadinės prisisotinės į vales cigonas.

— Po vakarienei pas mus žmonės eina gulti — atsakė gaspadinė.

— Na tai ir asz teip padarysiu — pasakė cigonas ir išėjo.

VIII.

Spatas ar Matikas.

Atėjo kartą velnias į kuznią ir gyrėsi, kad daug žinąs.

— Jei teip daug žinai, tai atmink,

*) Num. 9 prie dviejų pasakėlių: Gaidys ir Antis ir Cigono darbsztumas" nėra užgalvio. Telp-gi po pirmą pasakėlį, per klaidą, padarytą zacierio, yra atkartota pusė III pasakėlės iš 7 numerio.

Telpgi nėra užgalvio prie pasakėlės: Gyvatė ir Didelė numerio 8.

ką asz czia dabar dirbu — užklausė velnio kalvis.

— Atminsi. Eime isz laizybų! — Ir sukirto laizybas.

— Na o ką? — paklausė kalvis.

— Gi spatą.

Kalvis, teisybė, buvo padirbęs spatą. Bet kad velnią prigaut, greitai spatą užlenkė ir rodo velniui.

— Žiurek — sako — kad ne spatas, tik matikas!

Velnias laizybas praloszė.

Juokai.

— Kur yra dabar tavo tėvas?

— Mano tėvus, pone profesoriau, jau penki metai kaip kapuos.

— A . . . . , tai dėlto asz jį teip retai dabar matau,

Kancelerijoje ženybų agento.

— Pone, norėjau apšvesti.

— O kokią norėjum turėti paczią?

— O, daugėlį turiu reikalavimų.

Išpimmo turi but turtinga, nes asz esiu plikas, antra turi but daili, nes asz, kaip pons matai, esiu labai bjaurus, o treczia turi paeiti isz labai geros familijos, nes mano tėvai paliko man labai sutėpliotą vardą . . . .

— Ar tu žinai ką, jog asz turiu dėl tavęs tokią merginą. Turi tiktai vieną negerumą . . . .

— Na kokį?

— Retkarcziais gauna sumaisyimą proto . . . .

— E, tai tik niekis, imu ją, vesk mane ponas pas ją . . . .

— Tuojaus, ne teip karsztai, turime palaukti . . . .

— Na ko?

— Pakol gaus sumaisyimą proto, kitaip juk už tavęs neis.

Tarnaitė: — mano panaitė praszo natų nuo „Wronskio walco“.

— Subjektas: — Ant keturių rankų?

Tarnaitė: — Kas tai? Tamista misliji, kad mano panaitė yra bezdžionka?

Tauzila.

Tulas lietuvys, buvęs Amerikoje, kada pargyzo į tėvynę, priesz visus ne-

iszpasakytai gyrėsi savo mokslu, iszminczia ir buvaunumu.

— Kur asz n'esu buvęs, visur! — gyrėsi tauzila.

Teip viename susirinkime jam besigiriant, prisartinuo prie jojo tulas mokytas vaikas ir užklausė:

— Na, tamistėli, jei teip, kaip sakai, esi visur buvęs, tai turi gerai mokėti geografiją?

— Geografijoje nebuva, teisybė, bet visiszkai pravažiavau pro szalį.

Prizadai.

Lietuvoje tulas maskolius labai norėjo rasti miszke bites.

— Jei tik rascziau kur spiecziu biczių — kalbėjo maskolius — tuoj padarycziau į bažnyczią apiera.

Nuėjo jis karta į miszką, dairoi, sztai, žiuri, isztiesų bitės medije, nuo keturių metų jau gal ten apsigyvenusios.

Inlipo į medį, užkurė dulį, prapjovė medije skylę, kad geriaus galėtų medų iszkopinėti. O medaus daugybė. Pridėjo pilną didelį puodą. Iszkopinėjęs medų, skylę vėla užtaisė ir rengėsi lipti žemėn. Ale apie savą prizadą užmirsęs, žiuri dabar į puodą medaus ir mislina sau vienas: „medų parduosiu, o pirksiu tabako ir degtinės.“

Tuom tarpu, pasijudinus, szaka, ant kurios stovėjo, trioksz ir nulūzo, o maskolius su medaus puodu bumt ant žemės ir nupuolė.

Gulėdamas ant žemės, smarkiai susimusęs maskolius dabar atsiminė apie prizadus ir vaitodamas tarė:

— O Vieszpatie, Vieszpatie, asz tik tycziomis pasijuokiau, kad už medų pirksiu tabako ir degtinės, o Ponas Dievas teip tuoj ir intikejo.

Pagelba.

Tulas maskolius atjojo raitas į karczią. Pasigėrė. Norėtų grįžti namo, bet ant žirgo neužseda. Szaukiasi girtas maskolius pagalbon szventuosius:

— Szventas toks ir toks, szventas toks ir toks, tepadekite, — ale vis szale arklio nukrinta.

Neužsedant ant žirgo, maskolius pradėjo pykti ir tarė:

— Visi szventi dapadekite! — ir isz visų pajėgų, inszirdęs, pasiszokejo, kad užsėsti ant balno, ale girtu budamas, nesusilaikė ir kitoj pusėj žirgo nudribo.

— Ei! — tarė — prasziau visu kad dapadėtumet, ale nereikėjo griebtis visiems sykiu.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleina kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kas mėnuo ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiūrtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“,

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 3160 WILLIAMSBURGH.

žinios iš pasviečio.

Rosija.

UNITAI.

Kaip žinoma unitus Rosija verčia ant pravoslavijos ir jiems nevalia net lankyti katalikiską kunigą. Šitai neseniai Vladavos apeliokėse atsirado unitiskas kunigas, kuris krikštijo, klausė išpažinties ir t.t. Szaltyszius davė žinią paczto naczelnikui; tas gi padarė didelį tyrinėjimą. Pabaigtinai nusprendė 6 išvaryti į Orenburgo guberniją, bet geriausią užmokestį apturėjo szaltyszius. Jis užtai, kad daneszė, į tris dienas po kunigo išvaževimui, gavė nuo naczelniko gerai į žandą.

PRISIDĖJO DA BADAS IR BAISTOS LIGOS.

Daugelij pietinių gubernijų, prie didelio sumisimo prisidėjo da badas ir baisios ligos ypatingai tifus. Žmonės krinta kaip musės, bet maįsztai nesimažina.

Aprika.

Norint anglai garsino, buk boerai mislija apie pasidavimą, bet dabar jau kitokios žinios ateina. Boerai ginasi kiek gali. Netoli Boschmanskop už-

puolė ant mažo isz 100 ypatų susidedančio anglų burelio, ir 75 isz jų paėmė į nelaisvę.

Manila.

Pagal suteiktas į Washington'ą žinias, garsus partizantas Aguinaldo pasirašė ant padiktavoto jam jen. Mc Arthur'o manifesto, szaukiančio visus filipiniecius, idant pasiduotų.

Netoli Olongopa pasidavė į amerikų rankas jen. Alba drauge su 13 apicierių ir 83 prastais kareiviais. Teipgi sudėjo amerikonomams 90 karabinių ir 4.000 szuvių.

Vokietija.

NUSIŽUDĖ DELEI GĖDOS.

Schneiddemuchl, vokietis Henrikas Weiland, 81m. senelis nusizudė isz gėdos. Mat anas vokietis, kuris Bremene užpuolė ant kaizerio Wilhelmo, vadinosi teipos gi Weiland ir buvo senio ne izzmanelio anuku.

Amerikas.

Jaučiausia motina.

Camden, 7 diena Balandžio, 13 metu Mrs. Mary Anderson pagimdė sunų. Tas tokios jaunos motinos sunus turės dabar bobutę, probobutę ir proprobobutę.

Barzdaskutis papjovė žmogų.

Toledo, O., 9 dieną Balandžio pas barzdaskutį Karolių Kramer užėjo HYGONAS Christy ir pareikalavo, idant jam nuo veikiausiai nuskustų barzdą. Vieta jau buvo užimta, bet Christy norėjo, idant jam barzdą skustų priesz visus kitus. Isz tos priežasties kilo barnis ir kada Kramer pradėjo Kristy skusti barzdą, perpjovė jam britva kaklą. Christy krito ant grindų. Tuo laiku buvo pas barzdaskutį du jauni vaikinai, kurie paėmė Christy nuvežė pas daktarą. Kramer pats atsidavė į policijos rankas.

Užmuszė savo motina ir brolių.

Shamokin, Pa. I. Gulich užmuszė savo motiną ir brolių, o pats pabėgo. In penkias dienas sugrįžo namon, prapszė t.vą ir pats atsidavė į policijos rankas. Gulich teisinosi, jog tą viską padarė delei susimaiszimo jo proto.

Pamėtė savo paczia.

Davis Nation, garsios saloonų naikintojos Mrs. Nation vyras pametė savo

paczia, kuri vis dar nori saloonus daužyti, ir persikėlė ant gyvenimo ant savo farmos Barber Co.

Szintas kunų suakmenėjo.

Netoli nuo Ey. Minn. sziomis dienomis tapo atkasti seni grabiai, delei pernesziomu kunų į kitas kapines. Daugelis kunų pasirodė kuone suvis į akmenis pavirtę. Pirmiausia atadarė kapus Henriko Polkinghorn ir Adomo Penglose, numirusių priesz 10 metų. Visi labai nusistebėjo pamatę grabus suvis sveikus, tartum priesz porą dienų pakastus. Darbinykai bandė juos iszimti, bet buvo toki sunkus, kad reikėjo ant to 5 vyrų. Tokių kunų iszėmė jau apie 300; nekurie isz jų sutrupėjo, bet daugelis pasirodė pavirtusių į akmenį ir davėsi suvis gerai perneszti ant kitų kapinių.

Numirė seniausia merga.

Mieste Kreston Iowa, numirė seniausia Suvienytose Valstijose merga Miss. Clara Dawling. Turėjo 105 metus. Niekad savo gyvenime nevažavo geležinkelio ir niekad nesifotografavo jo.

Aresztavoti du jauni brolis su sesere.

Mieste Syracuse, N.Y., aresztavoję 14 metų I. Callahan ir jo 12 metų seserį, apskystus už padegimą. Vaikiszcziai teisinosi, kad jie padėjo ugnį užtai, jog jiems buvo labai gražu žiūrėti kaip ugnagesiai važiuoja.

Sulužo tiltas.

Syracuse, N.Y., sulužo ant kanalo prie Jones str. tiltas, laike kada važėjo elektriskas vezimas su 30 žmonių ir ęjo daugelis pesczių. Ugnagesiai atbėgę į pagelbą, visus žmones iszėmė gyvus, nes kanale nebuvo vandens, bet daugelis yra labai sužeistų, isz kurių 27 turbut turės mirti.

Susidaužė laivas.

Netoli Kingston, N. Y., nedidelis laivas „Glen Erie“ susituko ir susimuszė su laivu „John Mc Causland“ ir kuomet tuojaus nuskendo. Isz žmonių vienok nedingo nė vienas. Visi jurininkai ir 12 į Kingston'ą važiuojančių kelevių tapo iszgelbeti.

Naujas laikraštis.

Apturėjome jau ir nuo seniai laukiamą laikraštį „Lietuvį“. Yra tai laikraštis gana gražiai persistatantis. Formato bus tokio kaip „Katalikas“. Atspausstas ant popieros, galima sakyti, perpuikios. Intalpa gera. Naujam laikraszcziui linkime geros kloties.

AUSZTANT.

I. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

— Juk tai yra nei alinė, o alinėse galima kvėpuot.

Petras paaiškino jam apie orą, liepė eit atsinešt šaudyklę, ilgą šatrą ir kitą liktarną. Po to įleido jį su šaudykle ir liepė šaut į gilumą galerijos. Bo kelių šuvių padavė Nikolai liktarną, priištą prie galo šatros ir liepė atkišus laikyt ją pirma savęs ir eit pakol neužges. Kitą liktarną turėjo laikyt prie savęs; ir kaip tik prie šatros priištą liktarną užges, Nikola tuoj turi grįžti atgal. Nikola teip ir padarė. Išlipo iš viedro ir dingo galerijoj. Neilgai vienog buvo galerijoj. Teip skubiai sugrįžęs šoko į viedrą, kad vos neįpuolė į šulinį.

— Trauk! — suriko.

Petras ištraukė jį nublankusį.

— Kas tai? — užklausė.

— Pabėgau.

— Kodėl?

— Ten..... ten..... kokios akys — mikčiojo.

— Akys, keno?

— Nežinau keno.

— Kur dėjei šatrą ir liktarną?

— Numėčiau.

— Ir liktarna užgeso.

— Ne.

— Gal but ten žalčiai — tarė Petras, — žiurkės, šikšnotsparniai arba lapės.

— O akys? — užklausė Nikola.

— Tau turėjo tik kas pasirodyt. Paziūrėsim. Inleisk tu manę. Vaktuok tik vinda, leisk išlėto ir dručiai laikyk ratą.

Petras įėjo į galeriją. Inėjo ir ilgai negrįžo. Nikola net nerimaut pradėjo. Pasirodė ant galo ir ištrauktas į viršų tarė:

— Puikus atidengimas. Ten gali tilpt į penkis šimtus žmonių. Pakol dar nereikia slėpt žmonių gal ten stovėti viskas, kas mums reikalingas, o draudžiamas turkų.

— Revolveriai — įsikišo Nikola, turintis abelną nuomonę apie didelį naudingumą to ginklo.

— Revolveriai ir viskas.

— Ar matei akis? — užklausė.

— Mačiau mure stiklinius plėtmus, į kuriuos atsimušė liktarnos šviesa. Tu pamislįjei, kad tai akys. Mačiau šikšnotsparnius ir bėgančius nuo šviesos lapės. Mačiau teipgi varles. Jau kad tave plėtmai išgąsdino, kaip tu butum išsigandęs varlių, lapių! O nori dar su turkais muštis.

— Turkas tai kas kita. Ten-gi po žeme, nei kapuose, šnabzdėjimas koks.

— Ošimas tas pats ką ir šulinij, plaukimas oro. Galerija šita puiki, nes perdėm pereiną oras. Daėjau iki galo. Uoloj yra dailiai pridengta skylė.

Taręs tai nuėjo už sodo, atydziai peržiūrėjo apelinę ir tarė:

— Galima bus čia įtaisyt vinda ir su jos pagelba sutraukt visą kontrabandą, teip kad ir tie, ką atvežė upė išmes ant kranto, nežinos kur dingsta.

— O turkai? — atsišaukė Nikola.

— Iš krašto čia užeit nēr kur ir sargyba daeit negali. Puikus atidengimas! Bet tegu nieks o nieks to nežino, apart mudviejų ir motinos.

— O! — atsišaukė Nikola užtikrįdamas.

— Turkai ant mūsų namo ne atkreips atydos, bet negalime daleist jiems nė pamislyti, kad turime tokią slapytę.

Vėla pradėjo tēmyt, svarstyt, paėmė paišelį, skaitė, paskui ant popieros pabriežė vinda ir atskirtę dalis padavė jas padaryti sliesoriams, kalviams ir dailydėms... Darbą išdalino tarp kelių dėlto, kad amatnikai negalėtų dasiprotėti kam ir kokius įrankius daro. Matoma, kad Petras, pamokytas nelaimėms baolių, dengė viską, kas galėjo ant jo užtraukti nors mažiausių pažvelgimą.

IX.

Laike, kada šie pasirengimai buvo Ruščuke, ant Bulkanų pus-salio pradėjo apsireikšti karšti simptomai, parodanti nesveikumą ottoniškos viešpatystės. Slovėniška liaudis šen ir ten stvėrėsi už ginklų. Užsikrėtė tuom neramumu ir bulgarai, ir Ruščukas negalejo užsilikti užpakalij, turėdamas savij tokius sėtoius naujos dvasios ir judėjimo, kaip susijungę Petras, Stojanas ir Nikola.

Nikola buvo nekantrus. Viskas, kas tik darėsi, jam išrodė perdaug lėtai. Stojanas važinėjo į Bukareštą, matėsi su vadovais judėjimo ir įsteigė plačią kontrabandą: t. y. ne teip, kaip pirma, pargabendavo kelis egzemplioius, kurių užtekdavo vos tik dėl Ruščuko ir poros artimų miestelių, bet dideliais pundaiss. Dėlto buvo naudojama galerija. Pundus nakčia žvejys luoteliu atveždavo, išdėdavo ant kranto ir prikabdavo prie lukio, kurs kaboją nuo uolos. Kukis tas kildavo į viršų ir iškilęs dingdavo. Ejosi gerai; daugybės knygelijų ir laikraščių skriejo po visą šalį, miestuose ir kaimuose, Nepaisant to praplatinimo raštų komitetas išrado judėjimą per lėtu ir paleido mislį „apaštalavimo“. Mislį tą pašvėžė Stojanas drauge su žinia, kad jau tai mėginama Rumelijoj. Reikalingas tad apsvarstymas, kurs atrado porą kličių. Lengviausia buvo sueiti į namus bobos Mokros bet tam priešinosi Petras. Pagaliaus, atsakančiausia vieta rado namą-hadži Christo, kur ir nusprendė sueiti.

Išrinkimas vietos Nikolai labai patiko. Mislį, kad galės matyti ir Ilenką. Su nekantrumu laukė paženklintos valandos, o kada atėjo laikas, pribuvo pirmas ir teip anksti, kad Stojano dar nebuvo namiej.

— Aš pas Stojaną — tarė pasitikęs tarnaitė.

— Jo nėra namiej.

— Palauksiu.

— Laukk.

Tarnaitė atidarė jam duris kambario, kuriame kalbėjo su Ilenka, ir paliko jas atviras. Nikola žiūrėjo į jas. Pro duris praslinko kelios ypatos, bet jos nebuvo. Pagaliaus staiga stoji ji tarp durų.

— A? — atsišaukė su nuosteba.

— Tai aš — tarė Nikola.

— Matau — tarė su nusišypsojimu, nuo kurio vaikiniui net saldu pasidarė. — Ar atėjai su koku reikalu, ar tik teip sau?

— Pas Stojaną.

— Nežinau, ar jis yra.

— Nera jo, bet aš palauksiu iki pareis, nes turiu labai svarbų reikalą.

— Neužilgo, rodos, sugrįžs.

Merginai išpuolė palikti interesantą, atsišaukiantį ne prie jos. Vienok ji neatsitraukė. Kas tartum ją laikė. Kad nestovet teip, užklausė:

— Tai abadžijų pametei?

— Pamečiau.

— Nori išsilavjt prekystej.

— A!..... Viskas man lygu: kriaučysta, kalvysta, prekystė. Žmogus turi uždirbti, kad nemirti iš bado.

— Ko-gi labjaisiai norėtum?

— Ko aš norėčiau?..... hm?..... užsmaniau tik sykį buti gulbe.

— Juokauji.....

— Ne..... Buvo tai toj nedėlioj, kaip atėjau pas tavę dėl to-

riekutės. Nuvejau, atsisėdau prie Dunojaus, pamačiau gulbes ir teip užsimaniau pavirst į gulbę.

— Kas-gi iš to būtų?

— Gerai būtų. Atlektčiau pas tavę į sodą: tu sėdėtum, o aš prie tavęs stovėčiau ir žiūrėčiau tau į akis. Manę, gulbę, nevarytum šalin.

Mergina klausė ir prie paskutinių žodžių dirstelėjo vaikinui į akis.

— Seniau teip budavo – dadavė Nikola.

— Kaip budavo seniau? – užklausė.

— Tulas Joviš persiversdavo į gulbę ir atlekdavo pas karalčinę Ledaq.

— Na ir kas?

— Ir ji..... A!..... – pertraukė pats sau – tai pasaka.

— Tai nieko. Papasakok man ją.

— Kitu syk. Aš apie tai skaičiau knygoj, bet jau užmiršau.

— Ar negalėtum man tą knygą duot dėl paskaitymo?

— Prancuziška.

— O..... – mostelėjo rankomis. – Norėčiau išmokti prancu-

ziškai.

— Išmokyčiau tavę, bet kad pats nedaug moku.

— Tai gerai išmokk.

— Kad tai turėčiau laiko. Tiek dabar darbo turiu, kad į skaitinyčią retai užeinu..... O – dadurė – bus dar daugias darbo.

— Hm..... kokio?.....

— Gal Dievas duos liksiu bulgarišku kareiviu.

Ilenka norėjo ką atsakyti, bet nieko nepasakė. Nemažai Nikola nusistebėjo, kada ji staiga apsisukus išėjo. Už valandos parėjo Stojanas. Ar tai jis būtų ją nuvijęs? Nikola gal būtų apie tai jo paklašęs, kad nebut drauge su juom atėjęs dar viens jaunas vyras.

— Jau tu čia?..... – atsišaukė Stojanas;

Ir nelaukdamas atsakymo, lipo trepais augštin, taip kad Nikola neturėjo kada papasakot jam apie merginą. Stojano kambarij kalbėt apie tai ir buvo negalima. Kambarys tas išrodė kaip ir visi kiti kambariai..... Šepos ir kanapkos, ant grindų (rogožka?); skyrėsi tik tuom, kad jame buvo stalielis ir pora kedžių, rodančių, kad jo gyventojas yra europietis. Reikalavimu stalielio ir kedžių Stojanas užsikrėtė Bukareste. Svečius savo pasodin ant kanapkos, pats-gi atsisėdo ant kedės. Vos tik atsisėdo, atėjo dar du pašakti, paskui juos dar vienas, ant galo atėjo Petras ir susirinkimas buvo pilnas.

Rodas pradėjo Petras, užkviestas Stojaną, kad papasakotų, ką girdėjo Bukarešte.

— Girdėjau..... štai ką..... – atsakė užklaustas: – kad reikia rengti prie kylimo ir teip viską suvest, kad kiltų sykiu visoj Bulgarijoj, Rumelijoj, Makedonijoj..... Dėlto yra reikalinga, kad kiekviens bulgaras iš augšto apie tai žinotų ir būtų pasirengęs ant paskirtos dienos.....

— Ant karės? – užklausė Nikola.

— Diena bus paženklinta vėliaus..... Pirmiausiai reikia pasirengti, o to padarpt negalima nedovus žinios visiems, kaip miestuose, teip ir kaimuose.....

— Parašyt visiems..... – uzrodijo Nikola.

Petras mostelėjo ranka, o Stojanas atsakė:

— Buvo apie tai kalba, bet pas mus mažai kas skaito, tas-gi kurs skaito, nežinia, ar yra tikru žmogum ir norinčiu..... Yra toki, ką gavę raštą nuneš mudirui.....

— Teisybė – tarė Nikola.

— Reikia tad apaštaluot: štai kas nuspręsta.

— Ir prižodus rinkt..... – dadurė Petras.

— Prisiega – atsakė Stojanas – pagal priimtą **z e n a r o d n i t e g o r s k i c z e t i** tiesą..... štai tiesa..... – dadurė išimdama iš po skverno keturlinkai sulenkta, iš dviejų pusių surašyta, su pečečiu arkušų popieros. •

— Skaityk..... tarė Pesras.

Stojanas pradėjo skaityti raštą, susidedantį iš šešiolikos skyrių, lytinčiųsi organizacijos revoliucionieriškų kuopų po vadovyste vojevodų ir bairaktarų (chorožy?). Pagal tą raštą kiekviena gmina turėjo išleisti četą (revol. kuopą) ir turėt vojevodą ir bairaktarą – taigi reikėjo kiekvienoj gminoj išrinkti du vyrus, kurie apsimtų pildyti tas užduotis, ir kuriems jas galima būtų pavesti. Ant pažiuros – teorijoj – išrodė tai lengvu dalyku, ypač kad skaitymas sukėlė žmonyse entuziazmą, kuris dar sutvirtėjo, kad išgirdo žodžius prisiegos:

„Prisiegiu šiandien prieš Dievą ant tikro kryžiaus ir ant šventos evangelijos, kad išlaikysiu ir išpildysiu visas šventas priderystes, kurias man suteikė ir skaitė įstatyme. Aiški saule teliudija mano prisiegi, o drąsus jaunikaičiai aštriais peiliais už peržengimą mane tenubaudžia.“

— Aš tuojau prisiegiu! – sušuko Nikola.

— Ir aš!..... ir aš!..... – antrino kiti.

— Tai gerai..... – atsakė Petras – aš prisiegiu ir Stojanas prisiege, tad mes galime prisiegt nuo jus paimti; reikia tiktai kryžiaus ir evangelijos..... Kryžių greit gausim, evangeliją mums parupis Stanko..... Eisisim ant kapinių ir ant kapų mūsų kankintinių sudėsite prisiegt..... Kol tas vienok bus, reikia mums pakalbėti kas link apaštalavimo.....

— Kam dar kalbėt! Aš einu..... – tarė Nikola.

— Ir aš!..... ir aš!..... – siūlėsi kiti.

— Petras vienok citi negali..... – užtėmijo Stojanas – kada-gi ant jo yra atkreiptos pašos akys, agos ir visų turkų.....

— O, teip..... – pritarė kiti.

— Priegtam – patarė Nikola – visiems mums išeit iš Ruščuko negalima, nes ir čia yra įvalias darbo.....

Mislijo jis apie galeriją, apie kurią apart jo ir Petro, nė vienas iš susirinkusių nežinojo.

— Tegul ir teip bus..... – Pradėjo Petras. – Nesipriešinu... Viename tik dalyke noriu jums patarti..... Apaštaluot visi rengiatės, bet ar visi galėsite?

— Kaip tai? – pasipriešino vienas. – Bene tai sunku!

— Kur gimci? – užklauso jo Petras.

— Čia..... Ruščuke..... – atsakė.

— Tai yra: mieste..... Ir augai čia?

— Teip.

— Per tai tu tarp sodiečių nuveikt nieko negalėsi..... O tu? – užklausė kito.

— Pasirodė, kad ir tas buvo miesčionis; teip pat trečias ir ketvirtas. Užklaustas Nikola atsakė.

— O! aš..... gimiau, rods, mieste, bet augau tarp avių ir sodiečių.

— O tu? – paecilij užklauso Stojano.

— Aš gimiau ant kaimo, mehanoj augau, ir šiandien kad tik persirengčiau, sodiečiai nė nepamislūtų, kad Bukarešte mokinausi...

— Tad tik judu galite eit per žmones, juo labiau, kad tai bus mėginimas..... mėginimas, nuo kurio viskas priguli..... Jei mėginimas nusiduos, tad pirmyn drąsiai žengsime..... Žinote, ką z a k o n a s liepia?

— Skaitėm – atsakė Nikola.

— Perskaitysime dar syki..... ant kapinių rytoj tekant saulci..... O dabar su Diev’.

Išsikirstė. Nikolų tos kalbos teip užėmė, kad užmiršo net apie Ilenką. Nubėgo trepais ir išėjo ant gatvės. Tik perėjęs porą šimtų žingsnių atsiminė ją. Atėjo jam į galvą, dėlko ji teip staiga jį paliko. Mąstė. Užmiršo net apaštalavimą. Teisybė pamislijo kartą, bet mislys apie Ilenką vėl pergalejo. Teip galėjosi mislys apie apaštalavimą ir Ilenką, pakol nesuliejo abi į vieną. Dabar akyse jam stovėjo četos jauničių, vaikščiojančių po laukus, nei avių kaimenes. Prie kiekvienos četos vaivada ir bairaktaras. Vėliaus plėvėsuoja ant vėjo. Dvasia vaikino tirpo dyvnuos mąstymuos, kuriais norėtų su kuom pa-

sidalinti. Bet su kuom? Vien tik to stokavo dabar jam dėl pilno užsiganėdinimo.

Atvertų savo širdį Petruį; bet kas iš to? Petras toks dimnas; sugrįžęs nuo Stojano jis tuoj sėdo prie skaitlinių knygų ir teip jomis buvo užimtas, kaip nieko nebutų atsitikę. Rašė, skaitė, pagaliaus šukterėjo:

— Nikola, brė!
— Eh? – atsišaukė Nikola.
— Pasverk visas kruopas krautuvėj, nes man čia kaip tai skaitlius neišeina.

Tai pasakęs toliaus skaitė. Nikola pradėjo svert, bet jam nesi-sekė. Tai vogos nesilaiko, tai vėl skaitlinės jam akyse teip mirgėjo, kad negalėjo suprasti, kiek sveria. Mėgino kelis-syk. Atėjo pirkikas ir paprašė pipirų, jis atsverė cukraus. Pirkikas išėjo. Nikola vėl pradėjo svert ir vos ne-vos pabaigė. Petras-gi dirbo savo apie nieką daugiaus nemislydamas.

Darbą jam pertraukė konako urėdninkas, Aristarchi-bej, viens iš tų, ką pildo urėdą šnipukų, nors nelabai smagų, bet būtinai Turkijoje tuom kart reikalingą. Pamatęs jį Nikola sukando dantis. Petras meiliai jį nusijuokė, pasodino prie savęs, pavaišino kava ir pypke ir pradėjo kalbą apie revoliucionierišką komitetą.

— Pažįsti sąnarius? – užklausė Aristarchi-bej.
— Pažįstu truputį..... Buvau juk ir kartais būnu Bukarešte – atsakė Petras teip liuosai, buk tai komitetas visai jo neapcitu.
— Atsišaukė, žinoma, prie tavęs?
— Teip. Kam tokią reputaciją išdirbo broliai, kaip man, prie to negalėjo nė atsišaukt. Bet aš nuo jų sykį ant visados atsipirkau.

— Brangiai.
— Penkis dukatus.
— Hm? Tai pigiai. Man jie atsieina brangiaus. Ilgai mokejau jiems donj, o jie nedasiprėtėjo..... tik kartą, pateko į jų rankas mano laiškas ir mus draugavimas pasibaigė. Kad neteip, bučiau likęs komiteto sąnariu.

— Ij..... – mostelėjo ranka Petras.
— Stambule vienok daro didelį iš to dalyką.
— Gal jiems teip reikalinga.
— Tur but – atsakė grekas. – Politika, diplomacija, slonius iš musės. Ar skaitė paskutinį numerį jų organo?

— Kur imsiu! – truktelėjo Petras pečiaus.
— Parodysiu tau.
Tai sakydamas Aristarchi-bej išsitraukė iš kišeniaus laikraštį ir padavė Petruį.

Petras permetė akia. Pažino raštą, nes tai buvo egzempliorius dienraščio, kurių pundas perėjo per jo rankas. Vienok neišsidavė, jog matęs tai.

— Nori perskaityt? – užklausė grekas.
— Gerai.
— Petras peržiūrėjo laikraštį ir atiduodamas tarė:
— Galėtų, rodos, nors ką naujo parašyti, o dabar vis tik nuolatiniis sekimas volkiškų ir prancuziškų tos pakraipos laikraščių. Jiems rodos, kad rašo, o čia perrašinėja. Ar tai – užklausė – policija prenumeruoja?

— Uhm – atrėmė grekas, lyg ir susimaišęs šiūom užklausy-mu. – Teip, policija prenumeruoja, bet šis egzempliorius ne iš kono-ko.
— Ar tau tiesiog atėina?
— Ne. Gaunu aš jį per kitus, bet norėčiau gauti tiesiog.
— Atsišauk į redakciją.
— Nenorėčiau.

Petras ir iš šalies klausantis Nikola suprato apie ką čina Aristarchi-bej ui.

Norėjo ištraukt kokį žodį, bet jam nenusisekė. Petras buvo su juom atsargus. Apsiejo iki galui mandagiai. Skundėsi, kad rado

reikalus be jokios tvarkos. Ir teip gerai mokejo tai nuduot, kad nieks nebut galėjęs jo kame nors pažvelgt. Stebėjosi Nikola iš savo principalo, kad gali teip šaltai užsilaikyti. Stengėsi ir jis susilaikyti; Pradėjo pirkikams, kurie reikalavo pipirų, duot pipirus, kurie cukraus – cukrų. Aprimo ir lauke vakaro. Vakare, nusileidus saulei, uždarinėjo langinyčias, duris, suėmė surinktus tą dieną pinigūs ir nuėjo namo ant vakarienės. Vakarieniavo su visais namiškiiais. Po vakarieniai, silsintės pagal turkišką būdą, Petras pradėjo kalbėt apie tai, kas juos labjusiai apejo.

— Na – tarė – atėjo nuo komiteto paliepimas apaštalauti.
— Kaip tai apaštalauti? – užklausė motina.
Petras išaiškino.
— Tai tas pat, ką ir Bačo-Kiro daro – atsakė.
— Bačo-Kiro? – nusistebėjo Petras.
— Negirdejei apie jį?
— Ne.
— Bačo-Kiro persirengęs kaimiškaiki vaikščioja po svietai ir pasakoja apie Bulgariją.

Bačo-Kiro (istoriška ypata) savo karjerą pradėjo nuo mokini-mo. Noras vienok tarnauti savo tėvynei teip jį perėmė, kad su pyp-kute dantyse, su krepšiu ant pečių, su lazda rankoje vaikščiojo nuo kaimo lyg kaimo, nuo miesto lyg miesto ir mokino. Tokiu būdu apėjo visą padunojinę Bulgariją, Rumeliją, Trakiją, Makedoniją, buvo Belgrade, kur jo išklausė gabinetu prezesas; Bukarešte, kur turėjo susi-sėmimus su revoliucionierišku komitetu; Corograde, kur vairišinosi pas Slaivekovą. Krepšys buvo jo archyvai: nešiojo jame savo užrašus, turkiškoji ir bulgariškoji kalbose – poezijas.

Neturėjo jisai poetiškų gabumų, vienok buvo be galo pasišven-tės idėjai atgaivinimo tėvynės.

Apie tą tai ypatą papasakojo boba Mokra savo sunui ir Ni-kolai.

— O, tai teip, kaip jis, reikia pradėt – sušuko Nikola – kaimiškaiki reik apsirėdyti.

Petras ir boba Mokra sutiko su juom.
Kalba ta tęsėsi dar valandėlę. Einant ant atsilisio Petras tarė į Nikolą:

— Evangelija jau yra.
Ant rytojaus, kada saulė leido savo spindulius ant Dunojaus vandenu, ant krikščioniškų kapinių viena po kitos suvėjo septynios y-patos, iš kurių nei vieną negalima but nors kame pažvelgt. Bulgarai nepriėmė jokių formališkų nei simboliškų ženklų, kaip tai buvo ma-doj viduriniuos amžiuos. Nedėvėjo togy, neturėjo jokių ženklų, rodančių ryšį sąnarių vienos draugijos, nepaskendo misticizme, gimdan-čiam romantiškumą, vienok visi tvirtai tikėjo kariaują už tiesą ir žengė pirmyn. Tekant saulei septynios žmogystos pasirodė ant kapinių: bu-vo tai tie pats, kuriuos matėme susirinkusius pas Stojaną.

Susirinko ant ne užželsio žole Dragono kapo. Ant kapo to stovėjo paplokščias akmuo, ant kurio Stanko dar tik rengė parašą. Sudėjimas parašo tęsėsi ilgai, nes Stanko norėjo atmintį jaunikaičio ap-vainikuoti cilėmis. Nesisekė jam tai. Bačo-Kiro but sau davęs rodą; jisai-gi veltui įeškojo rymų, ir dėlto teip ilgai akmuo buvo be parašo. Ant to akmens Petras padėjo evangeliją ir medinį kryžių. Prisiega-voti turėjo penkiese. Sustojo jie greta, atsisukę į užtekančią saulutę ir drąsiai sudejo prisiegą, perskaitytą Petro. Atsibuvo viskas tas nors ne triukšmingai, vienok iškilmingai, Užbaigiant kiekviens naujai prie-siegęs persizegnojo, pabučiavo kryžių ir knygą ir prastraukė su tokiu jausmu, lyg būtų dideliai persimainęs. Po prisiegai visi tylėjo, nuleidę galvas laukė, kad kuris pradėtų kalbą. Gal būtų ir kas-žin koliai lau-kę ir tylėję, kad ne netiketas atėjimas bobos Mokros. Atsirado ji stai-ga, akyse jos buvo matyt nusistebėjimas; pervėdė akimis per visus ir užklausė:

— O jus čia..... ką veikiat?
— Prisiegom – atsakė Petras, akimis rodydamas ant Niko-los ir kitu.

(Toliaus bus).

Budas iszsimokinimo anglizkos kalbos.

(Tąsa).

LITARA E.

6) Žodziuose, daug skaitliuje baigiančiuose ant ces, ges, zes, shes, xes, ES pilnai iszsitaria:

Raszoel	Tariasi	Reiszkia.
Agės	ejdžes	amžiai
Blazes	bleizes	liepsnos
Boxes	baksės	skrynios
Cages	kejdzės	kletkos
Changes	czendžes	permainės
Dishes	diszes	torielkos
Glasses	glases	stiklai
Horses	horses	arkliai
Houses	hauzes	namai
Places	plejsės	vietos
Races	rejsės	lenktynės

7) Niekad ant galo žodžio neiszsitaria tankiai ir viduryje sudėtuose žodziuose:

Age	ejdz	amžius
Change	czejndž	permaina
Done	don	padaryta
Hope	hoop	tikėtis

Nice	nais	gražus
Paste	pejst	klėjai
Some	som	biskutij
Twelve	tvelv	dvylika
Basement	bejsment	sklepas

8) Ant galo EN daugiausiai E neiszsitaria:

Broken	brokn	sudaužytas
Eleven	elev'n	vienuolika
Even	iv'n	nors
Fallen	fol'n	nupuolęs
Garden	gard'n	sodas
Heaven	hev'n	dangus
Open	op'n	atviras
Often	oft'n	tankei
Stolen	stol'n	pavogtas
Swollen	svol'n	sutinęs

9) Jeigu E stovi prieš D, tada E daugiausiai isz-

sitaria:		
Aged	ejdžed	pasenęs
Beloved	biloved	numiletas
Blessed	blesed	palaimintas
Cursed	kojsed	prakeiktas
Learned	lojned	mokintas
Naked	nejked	nuogas
wicked	uiked	blogas

(Toliaus bus).

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszkai-Anglizskas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės" spaustuvejė.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

Povylas Gaižauckas,	
24 7th Str.,	Mahanoy City, Pa.
Jonas Grinius,	
24 Dray ave.,	Waterbury, Conn.
Jis yra agentu anų visų New England valstijų.	
Juozas Kasiulaitis,	
74 Carrol str.,	Pittston, Pa.
W. Daunora,	
	Brooklyn, N. Y.
Antanas Szileika,	
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.	
M. Szvernickas,	
146 Roebing Str.,	Brooklyn, N. Y.
M. Czeponis,	
72 Jubilee Str.,	New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,	
8 Belmont ave.,	Newark, N. J.
J. Macziulaitis,	
165 Ferry Str.,	Newark, N. J.
J. Rabikauckas,	
312 Water Str.,	Brooklyn, N. Y.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

25 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal. Atskhrus kambariai dėl vyrų ir moterų. Atđara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipo tai:

 Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importovatas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saule"

Vienatinė du-kart nedėlinė gazieta iszeinanti Amerike utarnyke ir pėtnycioje, kasztuoja ant meto \$2.50, i užmarę \$3.50.

Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S." ir „L. V." In užmarę „Saule" ir „Linksmas V." \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Pirmas Lietuviszkas

BALIUS

- IR -

KONCERTAS,

ant Gerkino salės

89-93 Grand Str.

— parengtas per —

Lietuviu Teatraliszka kuopa.

Perstatymas bus 21 Balandzio (April) 1901 m.

Bus puikus perstatymas visokių sztukių, ir teip visokių užimanczių baikių.

Sztukas rodys p. J. Palkauskas ir kiti gerai iszilavinę komedijantai.

Apart visko bus vyras kurs parodys savo nežmoniszkas pajiegas lengvai pakeldamas 3500 svary.

Tikietas vyrams 25c.
moterims ir mergoms 15c.

Prasidės 7:30 vakare.

Muzikantai grajins po vadovyste prof. L. Wizlainskio.

Nuoszirdžiai užpraszo visus teatraliszka kuopele.

DR. LEO. LANDES,

LIETUVISZKAS DAKTARAS.

124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokinio-1 universiteto New York; praktika-1o ligonbuoziuose Wied niuje. Berlyne, karaliskosje mokyklyje Londone, buvo perdatiniu mokslo Lebanon, Halleve, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimų vidurių, galvos, nepomietų, apalpinų, skaudulius, žaizdas, timinų, moteriskas ligas ir nevaisingumą. Gydymai nerviskų ligų reikia naudoti elektriskias prietaisus.

LIGAS LYTISZKU DALIU

iszgydysiu į keles dienas, tolgli ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdiuivimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajiegy ir t. t. Iszgydyimą užtikrinu kiekviename atsitikime. Chroniszas ligas gydan psekmingai, ir slopemas ligas užiaikau slaptų bėjų.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Ofisio valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po piet iki 8 vak.
Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL.

Uzprasdydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergite tai paraszkj kiek turite m-tų, kiek sveri ir apraszky savo ligą, o a-z prisiųsiu gyduoles kurioms iszsigy-
ojisi.

CAECILIA HALL,

GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Telpgi yra pulki salė dėl mitingų, veselių ir tolgli susirinkimų.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czlon savo susirinkimus.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvairinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant mėtu \$1.50.

Norinti uzsiraszkyt, tu ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

LIETO VISZKA APTIEA IR BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszkų tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoni-zskų gyduoliu, kaip tai teisingiausia lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — koki ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Ateiszaunkentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisineze gyduoles per pacztą arba expressa. Aptiekoj galima susikabēt lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerinoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl & Buchbinder,

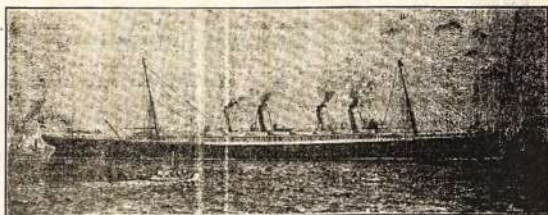
TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

N.ime Staats-Zeitung, pite užvažlavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Šimcziamė pinigų į visas dalls svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:

Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar simecziam pinigų tiesiog į namus.	vio (Express)	\$38.
100 rublių už	„ „ „ reguliariszko laivo	\$30.
50 „ „	Isz N. Y. į Antverpa	\$28.
25 „ „	Isz N. Y. į Rotterdamą	\$28.
20 „ „	Isz Bremo į New Yorką ant greitlaidio	\$28.50
15 „ „	(Express)	\$28.50
10 „ „	Isz Bremo į N. Y. ant reguliariszko laivo	\$28.50
5 „ „	vo	\$28.50
Szipkortės (laivakortės) į Europą.	Isz Hamburgo į New Yorką ant greitlaidio	\$38.50
Isz New Yorko į Bremą ant greitlaidio	ant reguliariszko laivo	\$34.—
(Express)	Isz Antverpo į New Yorką	\$38.50
„ „ „ „ ant reguliariszko	Isz Rotterdamo į New Yorką	\$38.50
Isz New Yorko į Hamburgą ant greitlaidio		

Dėlei artesnės žinios raszkj į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRASZTIS

„DIRVA“

Iszeina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100-160 puslapių ir daugiaus. Kasztuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metu.

Dirvos siekiu yra per išleidimą moksliskų knygelių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedzių įvairių mokslo šakų Dirvos išleis-tuvėje ras pageidaujamas išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje pa-duos į lietuviskos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiuryt tautiečiai pripazino Dirvą už prakilniausią laikrasztį, atnešančį garbę mūsų literatūrai.

Kożnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant pažiuros turi prisiųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas ant pažiuros Dirvos redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kasztuoja.

Patrijotiskos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gau-na Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigų ar rankraščius, reikia padėti tokį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS,

Shenandoah, Pa.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus darbus del szvento Tevo ir szv. Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didellus sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užcedyk pinigus ir sudrutk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokiu
ant kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.
Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE.

Skaityk szita su atyda; gal szita ar kita sanvaite reikalauisi mano pagelbos. Per daugelį metų asz užsiemiau gydymu vien tik vyriszku ligų, nezurint isz kokios priezasties kilusiu kaipo tai: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinencias per iszdykimą jaunystėje, negerus sapnus, užikrėtimus, tiningą ingstu, baltus tekėjimus, užnuodijimą kranjo (pradžioj arba įsisenėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmingus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, sypphilis, puslės ligas, ir kitokius prietikius kaipo netikimą prie apsiavedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi ketrie neatboja sunkios ligos arba yra pripažinti už neiszgydomus per kius daktarus, užprasau atsilankyti pas mane. Asz iszgydau kada kiti negali. Netroyk laiko su patentuotomis gyduolėmis ir nesuprantanciais aptiekoriais! Mano ofiso praktika yra didziausia New Yorke. Ne bijok, atiek o busi iszgydytas per Seną Daktarą Bryan.

PASARGA. Vyras si-kiantis iszgydymą slaptin-gos ligos ne tur mėginti. Užcedyk pinigus laiką ir skuusmus gydydamasis mano budu. Asz tik vyrus gydan. Perziurejimas uzdyka. Aiszskiai yra matoma, jog asz galiu geriau gydyti kaip familijų daktarei, katrie mėgina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais! Asz greitai gydan už pigę mokesį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

Rodas davineja uzdyka. Vidatinė mokesis syklu su gyduolėms. Iszkirpk szita ir paduok serganciam draugui. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedelje tik popiet.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spaustuvėje.

- B**asanavicius Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- L**ietuvizkai Trakizskos stulijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- L**ietuvizskos pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- B**ernatavicius Pajauta Lizdeikos dukterė arba Lietuva XIV szimt. metije. Istorizska apysaka: knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- K**un. A. Burbos ?rozaiszki rasztai. Labai gražios apysakelos. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 150..... 80
- D**zukizskos dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- K**ristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- K**atalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- I**r Jonas. Lietuvizski dainiai pradžioje XIX sz m. tūvežio. Kliaszizkai tautizskas periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. psl. 53 40
- M**edega Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 129 prekė..... 1,00
- M**ilukas kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeat ir kitus. Knyga I Rytu szaly su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- R**ankvedis Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- L**ietuvizskas Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- N**eris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijomis. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- R**adzeviciūtė M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuvizskai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- S**ienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- T**vanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Pnikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. 1,00
- D**uonos įeszzkotojai. Lietuvizskai iszgulė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82..... 35
- S**chmidt. Vaidmieras apysaka.

- Lietuvizkai iszgulė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- I** brieža kun. A. Botanika, arba taislius augumimis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- V**alancziuskauskas. vysk. M. „emai czių Vyskupystė Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- D**u broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskol'iais karės. Vertė A. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- K**ankinimas Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- P**alėjimas Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje. Busizskoj kalboj prekė..... 1,00
- S**tacijos arba Kryžiaus kelias paręngta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- A**ntanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas. ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- P**askutinės Misijos. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- L**ietuvizskos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- K**un. A. Totorius. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros..... 75
- L**ietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- A**lbumo II ir III laida prek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25

VYTAUTO HALE.
(Svetaine)

Užeiga del lietuviu.

Visados sryžtos gardus alus, likieriai ir kiti gėrymai.

Pooltė- belis.		Kvepentis Cigarai.
-------------------	---	-----------------------

Roda duodu visokiuose reikaluose, iszimant amerikonziskas popieras, pasiduodant kariuomenė ir t. t.

A. P. Adamus,
102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

LIETUVIZSKAS PERKRAUJSTYTOJAS.

Simonas Kraujutaitis.

Perkraustao daiktus isz vienos vietos į kita, parduodu anglis ir malkas po kiek, kas reikalauja ir tai daug pigiaus negu kiti. Teipgi užlaikau krautuive puikių cigaru ir poperosų. Reikale meldžiu neiti pas svetimtauti.

S. KRAUJUTAITIS
97 N. 4th str.
Brooklyn, N. Y.

Lietuvizska Krautuive visokių siuvalu Maszinu.

Parduodu naujas ir antru ranku siuvalamas maszinas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvalu masziny ir taisau.

Žmonės yra persitikrine apie gerumą mano maszyn nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna Altoriaus Vyna

GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuoja ie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND STR., B'klyn. N. Y.

Svetaine parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausi ir už pigiausia prekė.

Mateuszas Videika Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tegul kreipiasi prie manęs.

Apart to turin puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir szej pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nei sakyti, nes visi žino ję gerumą.

M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremount av.
MASPETH, L. J.

Pirmos kliafos Hotelį UŽLAIKO SCRANTON'E P. LIPAVICZIA.

Geriausia užeiga ir rodos vieta dėl lietuvių. Pirmos kliafos visoki gėrymai cigarai. Latvakortes taipogi parduodu ant geriausių linijų.

Nepamirszkite, jog **Hotelis** **Petro Lipavicziaus,**
po No. 1837 N. Main Ave.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherug
52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS.
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare

Vyrai, neturinti gana pinigų iszpirkti szipkorus, gali už labai pigią prekę nuvažiuoti į **BRAMA** ir **HAMBURGĄ** per 8 dienas.

Raszik ar atsizsauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

13 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszintis dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirtha dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimtas svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiojizską madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalanjate virsz mi-nėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum pri-siusiu per expresą reikalingu daikt. Hoffmano Reumatizmo gydunolė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plaucezių gydulkruopės dėl kraujo, dvideszimtas viena gidnolkruopė į dėžutę už 15 centų. Hoffmano kosulio maiszinas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS Petra Drangeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodos visokiuose reikaluose dėl savo tauticzių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tauticzi!

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienžemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS

GELEŽINE LOVA, SPRINGSAL IR SZIENIKAS \$4.99 ir augštyu. \$3.99.
 ARŽUOLINE SZEFERONA — — — — — \$3.99.
 ARŽULINES, SŪ AUGŠZTU UŽPAKALIŲ KRESEŠ \$0.49
 KUDIKIAM KERICZIAI IR VEŽIMUKAI \$2.98 augštyu.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

DIDZIAUSIAS IR DAUGIAUSIA UZSI-
TIKINTIS SZTORAS VISO APIELINKE.

JOHN J.

Gorman's

ESTABLISHED 1857

NAUJA IDEJA

10 centu

MADOS

Mus Mieris

MANDAUSŲ P-SI-

ELGIMAS SU VIS-ŪS

Muzinasių žol-

dina prauszkit

Mūsų Mieris

Tavorai visi yra
 gvarantuojami
 kaip perstatyti.
 Klaidos atydzini
 patisomos.
 Neužsigarantu-
 ojamiems pinig-
 us sugrąžina.

Vakarais atdara Panedelij ir Subatoj.

Ar Tamsta pazinsti mus?Jeigu ne, tai delko negalim sueit in
pazinti!

Jau 43 metai kaip mes darom bizni (interesa)
 szioj apielinkej ir visi yra persitikirne, kad mažas vaikas gali
 pas mus bile kokj daiktą nusipirkti teip saugiai, kaip ir suau-
 ges žmogus. Mes užlaikom didžiausią krautuvej moteriszkų
 drapanų, namų parėdymų, valgomų tavorų ir kas tik ko
 reikalauja.

Papandyki dar ir kita karta.

Spilka su fotografija uz 22c

Padaryti ir į rėmus įdėta, teip kaip pavelsklėlis
 rod, labai pritenkantis daiktas dėl užlaikymo
 atmintij g mine arba pažįstamj savo. A neszk
 fotografacijų ir iszkirpes szį apgrasinimą ne vėliau,
 kulp priesz 1 Mojaus.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Senas Daktaras Smith,136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, sku ro
 iszbėrymą, spuogų, skaudulių, pintsaszų, skaudanciazis ger-
 kes, liezuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkszniu
 ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą
 galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidu-
 rių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hymoridos, sausgelą,
 szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszrdymą, dusulį,
 džiova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą szlapinimosi,
 strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vienatiniui žinoma kuri mažas lytiszkas
 dalis padidina ir smarkiausias liges nervų, slabnumą isz prie-
 žasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, prazudytą
 energiją, melancholia, isztekėjimus, svaigulį, drebėjimą, isz-
 gąstį, nevaisingumą, negalėjimą, pastovineziai iszgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekarstas ir
 instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios
 praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specializtai didžio
 gabumo ką tik galėdami gydyt paprasciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai
 iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydinečiau, kurie
 pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinoneziuosius gabeis dak-
 tarais.

Saugokitės nuo tokių žmonių, agentų, draugyszčių, už
 dyką duodamų receptų, diržų su elektrika, ir apgavimų pa-
 tentavų gyduolių.

Kreipkitės visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra
 seniausias ir geriausias, o užezėdysit laiko, pinigų ir skausmų.
 Vyrai mislydami vesti gerai darys atlankydamai seną daktarą
 Smith. Jis praszalys kiekvieną periszkadą tame ir ant syk su-
 stabdys tekėjimus. Gvarantavoja gruntuamą, greitą ir pigų
 iszgydimą. Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50 centų.